

Hage, H. N. Hansen, Hey, Johnsen, Lunn, Matzen, Moltke-Bregentved, Moltke-Lystrup, Nordby, Pagh, Holger Petersen, Rambusch, Niels Rasmussen, Reedtz-Thott, Rottbøll, Scheel, Schultz, Sehested, Sonne, Stilling, Tesdorpf, Tolderlund og Tvede.

Nej:

Jørgen Berthelsen, Nygart, C. C. Andersen, Brandes, Broberg, Buhl, Christiansen, Dalsgaard, Ejsing, Frandsen, N. Hansen, Harald Jensen, K. Jensen, Jensen-Stengaarden, Johansen, Kristensen, Lauridsen, Lewinsky, Møller, H. J. Nielsen, P. Nielsen, H. P. Pedersen, J. Pedersen, Rasmussen-Krøjerup, Ravn, Jens Sørensen og Sørensen-Egaa.

Fra værende:

Estrup (syg), P. G. C. Jensen (syg), Jørgensen, Koefoed, Fr. Petersen (syg) og Steffensen (syg).

Lovforslaget i dets Helhed sattes derpaa under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 39 Stemmer.

Første Viceformand (Madsen-Mygdal): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Man gik derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Aalborg, Helsingør og Esbjerg.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 495.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 49 Stemmer.

Første Viceformand (Madsen-Mygdal): Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Som det høje Ting vil erindre, udløber Lov af 15. Maj 1903 om Menighedsraad ved Udgangen af dette Aar. Det tør vel siges, at den Tilslutning, som den nye Institution straks fandt over det meste af Landet, har den bevaret, saa at det nu kun er faa, der ønske at se Menighedsraadene ophøre. Ogsaa de Præster, der i 1901 og 1902 saa med en hel Del Mistro paa den foreslaaede Institution, have ganske sikkert nu for de allerflestes Vedkommende — Undtagelser findes der jo altid — lært at sætte Pris paa den og ville nu nødig undvære deres Menighedsraad og Samarbejdet med disse. Medens det vel saaledes tør betragtes som almindelig anerkendt, at den Prøvetid, Loven om Menighedsraad fastsatte, maa opfordre til at fortsætte med denne Institution, hvad der jo ogsaa er i Overensstemmelse med det kirkelige Udvalgs Forslag, saa bør man dog ikke nu ved denne Lov gaa til den endelige Ordning af denne Sag. Man satte i 1903 en Tidsgrænse for Loven af Hensyn til, at der samtidig blev nedsat et kirkeligt Udvalg til Udarbejdelse af Forslag om en Kirkeforfatning. Det samme Hensyn maa ogsaa denne Gang opfordre til, at man indskrænker sig til at foreslaa en foreløbig Forlængelse og i øvrig afventer Udfaldet af Rigsdagens Forhandlinger om de nu foreliggende Forslag, der ere det kirkelige Udvalgs Resultat. Mit Forslag gik derfor ud paa en simpel Forlængelse af den nuværende Lov, kun med Fastsættelse af nye Valg. I det andet Ting ønskede man imidlertid enkelte Ændringer optagne; man ønskede Loven undergivet en i øvrig meget lempelig Revision, og man har derfor i det andet Ting valgt at optrykke Loven, saaledes som den nu foreligger, som en ny Lov om Menighedsraad, en Lov, som helt igennem holder sig til den gamle med enkelte Ændringer, af hvilke dog højst et Par kan have noget væsentligt at betyde. Som den væsentligste af disse Ændringer vil man formentlig regne den indsatte Bestemmelse